

ח'י'ם ש'יש ב'המ'

הרבי מרדי ארנון

ניתנה רשות לרופא לרפא

זה לימדו בב'יס לרופאה, ואין לה ידע ברופואה תזונתית.

כל הרופאים מבלי יצא מן הכלל מודים שהתרופות הן סמים רעלים, ויש להן "מחיר" – תופעות לוואי, לעיתים קלות ולייטיות קשות. שיקולו של הרופא הוא של "רווח והפסד", הינו – האם הנזק שבתגובה הלואית שווה את הרוחה שבקהלת על הכאב (או מונעיה).

עוד חייב להגיד שאין תחולף לרופואה הרגילה, באבחן מחלות (דיאגנוזה), בטיפול בפציעות מלחמה, בתאונות או במצבים מחלת קרייטיים, שבבם התערבבות רופאית (ניתוח) היא הכרחית להצלת חי אדם. (יחד עם זאת, ככל פרוצדרה רופאית המחברת את השברים או החתכים או משטילה, האיחוי וההחלמה נעשים בסופו של דבר ביכולת נתן הבורא בגוף לרפא את עצמו).

בשנים האחרונות ישנה מגמת "עריקה" של רופאים רפואיים לעבר הרופאה התזונתית. אף ספרים נכתבו על רופואה תעכית, ועליהם מתנו סתת התואר 'ד'ר'. אלה רופאים מן השורה שהמירו את שיטת מתן התרופות, בשיטה של

תזונה וכוננה ואורחו חימי בריאות.

מסביר ד'ר לאונרד קולדול – "כפי שאנו חננו

ידעומים, בעולם הרפואה, קיימת התופעה של "ריפוי

ספונטני" (עצמוני – עצמי), הינו שהגוף מרפא את עצמו ממחלה כגון סרטן

או אחרות, ללא תרופות כלל. מה שורפואה צריכה לעשות והוא למצוא את

הדרך לריפוי זהה".

לאחרונה יצא לאור ספר מהפכני של ד'ר אנדרו ויל – Andrew Weil, אחד מבני-הסמכתם החשובים ביותר בארצות הברית בתחום הבריאות והרפואה, הנ"ל. הוא מומחה בעל שם עולמי לקשר הגוף לבין הגוף ולנפש, והרפוי טבעי. בספרו הוא מוכחה את קיומו של כוח ריפוי ספונטני, ושופך אור על המנגנון ועל התהליך של מערכת הריפוי העצמי של הגוף, ועל הדרכים שבהן יכול כל אחד לשפר את תפקיד מערכת הריפוי שלו.

כל זה איינו מפחית מיכולתם של הרופאים להציג חיים במצבים קשיים, ואמרו חז"ל, 'כל המקימים נש Achot מישראלי נallo קיים עולם מלא'.

בריאות, שמחה ואורך ימים.

איןני רופא ואני עוסק ברפואה. איןני אומר לאנשים לעשות טיפול זה או אחר או להפסיק טיפול זה או אחר. הטור מציע לאנשים לעבור לתזונה נכונה, לשינה נכונה ולפעילות גופנית, שהן ערכות בריאות טובות ללא תרופות ריאליות. הטור מביא לידיים ומעיני הציבור שחוון ומכיר רק את הרופאה הקונבנציונלית (כפי שהעלימו ממוני את תורת ישראל מהאמתית בכל השינויים שהייתי חילוני, כך העלים מיוני את הריפוי הטבעי בכל השנים שהייתי חילוני).

הטור, "האם יש תרופה לטרטן?" מג' סיון תשע"ב. היו תשובות חיוביות, והיו גם תשובות נזומות של משפחות שטענו שחולי סרטן שוקלים להפסיק את טיפול הכימו וההקרנות בעקבות קראת הטו של הרבי מרדי ארנון.

ברצוני להבהיר ולומר – איןני רופא ואני עוסק ברפואה. איןני אומר לאנשים לעשות טיפול זה או אחר או להפסיק טיפול זה או אחר. הטור מציע לאנשים לעבור לתזונה נכונה, לשינה נכונה ולפעילות גופנית, שהן ערכות בריאות טובות ללא תרופות ריאליות. הטור מביא לידיים ומעיני הציבור שחוון ומכיר רק את הרופאה הקונבנציונלית (כפי שהעלימו ממוני את תורת ישראל מהאמתית בכל השינויים שהייתי חילוני, כך העלים מיוני את הרופאה מושעת", וرك בדיעבד יש מקום להתרבות רפואית אחרת).

הכל מסכימים שלכתהיל הרפואה הנכונה היא "רופאה מושעת", וرك בדיעבד יש מקום להתרבות רפואית אחרת.

או לי מכיר רופאים קונבנציונליים שהפנו חולים לרפואה אלטרנטטיבית בשל האצלתו למצוות מזoor ברפואה הרגילה (אולי זה לא מכובדים).

אם ח'י' החולה נפטר, הביטוי השגור אצל הרופאים – "עשינו כל שנitin לעשווות ולא הצלחנו". במשפט הזה יש ריח רע של יהורה, כאלו אין יכולות אחרות בעולם חוץ מהיכולת שלחם.

לקליניקה של ד'ר גרטון באלה'ב (מקסיקו) מגיעים חולי סרטן שהרופאים אמרו להם לлечת הביתה, 'לבתו צואה ולחקל את הרוכש' כי ימיהם ספורים. במרפאה של ד'ר גרטון טיפול, ומטופלים גם החיים, בחולטי סרטן ספוניים בדורה 4, ללא תרופות, רק בתזונה טבעית, ללא סמי מרפא, בהצלחה מודהימה, ואנשים חיים אח'כ 50-40 שנה ויוטה.

אין חולק על כך שסטודנט שלמד (ברצינות) רופאה שבע שנים, יודע ומכיר את גוף האדם יותר מרבים אחרים. ואם ניתנה רשות לרופא לרפוא, יש להניח שיתגוננה לאלה שלמדו זאת.

עם זאת, רפואה איננה מתמטיקה. אישת שבסלה מדלתת חירפה מאד באוזן, פנתה למין בבית חולים. הרופא המתמחה בדק, ואמר שאין לו מספיק ניסיון לטפל במצב כזה, "וכדי שתצליח לרופא מנוסה יותר. בכל מקרה", הוסיף ואמר, "אל תשיימי באוזן טיפול אנטיביוטיות, כי זה יגרום לך לחירשות". למחותה שהגיעה לרופא מנוסה שהציג לה טיפול אנטיביוטיות באוזן, אמרה לו האישה את שאמר הרופא המתמחה. הוותיק עשה תנעuta ביטול, ואמר: "שטווות!" נתן לה טיפול אנטיביוטיות. עד היום היא חירות באוזן זו.

אין זה סוד שהרפואה הרגילה יודעת לטפל במקרים רבים רק בתרופות, כי את

הערה של גב' שורה חמו לטור ה"אם יש תרופה לטרטן":
כאשר אנשים קוראים את ספרי, הם עושים טיעויות אינומת. לכן אני מציעך ולקודחים בראים להשתמש בספר. חווים חווים לקבל החלטה מודיעות ולהיות בעקבות אחריו בדיקות הדם והתרופות.
אמנם התיחסות במאמר לכך שצריך לדאות בדיקות דם ולקבב הנסיבות מודיעות, אבל נפש האדם שוחרת תמיד את הדרך הקלה, ולבטוח, רוב האנשים יראו לך את ההנחות כמציאות של הרבה יסתפקו בה.